

да субталий хитро отнапредъ какво
ще стане!

Годуновъ

Господаръто, помисли...

Федоръ

Що има тукъ да мисля, муръ — що?

Решено е. Кедей не уговаря!

Свободенъ си; сега ме остави!

Азъ нѣтъ да остана самъ!

Годуновъ

велики господаръто!..

Отнасяшъ си,

Внѣрѣ се бавно кѣмъ
вратата, но преди да я отвори,
обрѣща се кѣмъ Федоръ. — Федоръ
го оставя да си излѣзе и се
хвърля на шията на Ирина.

Федоръ

Ирина, родна моя! Може би
ти не вѣдѣашъ, зашто азъ сега
не задържахъ Бориса?

Ирина

Не, не, Федоръ! —

Направи ти това, което нѣтъ —
и заанапредъ ти асудай своя аинелъ
и нѣма да срътѣшъ!

Федоръ

И азъ тѣй мисля.